

- z ukrepom procesnega vodstva Komisiji naloži, naj v spis vloži celotno različico dokumentov, naštetih v nadaljevanju, pri čemer naj po potrebi izbriše morebitne zaupne podatke tretjih oseb:
 - a) neformalno sporočilo z dne 26. marca 2013 kot odgovor na vloge, poslane 22. februarja ter 4. in 12. marca 2013 (Álava);
 - b) „Informal message in reply to the submission of 7 November (Álava)“ z dne 4. decembra 2012;
- sklepa Komisije, izražena v navedenih dokumentih, razglasi za nična;
- podredno, ugotovi kršitev pogodb zaradi molka Komisije in slednji odredi, naj odgovori na pisno prošnjo tožeče stranke, predloženo 31. julija 2017, da bo tožeča stranka lahko kot upravičenka do prejete pomoči uresničevala svoje procesne pravice, ki so ji s pravom Unije podeljene v okviru formalnega postopka preiskave združljivosti prejete pomoči;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Namen te tožbe je v glavnem razglasitev ničnosti sklepov Komisije, s katerima je bila zanikana združljivost nekaterih davčnih pomoči, ki jih je tožeča stranka prejela v obliki davčnega dobropisa v višini 45 % za nekatere naložbene projekte, ki so bili španskim davčnim organom, ki jih zastopa Diputación Foral de Álava, sporočeni z dopisoma Komisije, naslovljenima „mensaje informal“ in „mensaje informal“ (neformalno sporočilo), z dne 4. decembra 2012 in 26. marca 2013, do katerih je imela tožeča stranka dostop v okviru nacionalnega postopka.

Podredni predmet tega predloga je ugotovitev opustitve Komisije v smislu člena 265 PDEU, to je molka tožene stranke na prošnjo tožeče stranke z dne 31. julija 2017, s katero je Komisijo pozvala, naj se izreče o zavezujoči ali nezavezujoči pravni naravi navedb „neformalni sporočili“, in po potrebi na njeno prošnjo za ustrezno zaslihanje v postopku, da bi lahko podala vse navedbe, za katere meni, da so upoštevne.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijana sklepa sta bila sprejeta ob neupoštevanju zahtevanih minimalnih postopkovnih jamstev
 - Tožeča stranka glede tega trdi, da Komisija ni upoštevala zahtevanih minimalnih postopkovnih jamstev, s tem ko se je v neformalnih sporočilih izrekla o nezdružljivosti državne pomoči, ne da bi sledila postopku iz člena 108, drugi odstavek, PDEU. To neupoštevanje postopka pomeni kršitev temeljnih pravic tožeče stranke, kot so priznane z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 107(3) PDEU
 - Tožeča stranka glede tega trdi, da je v izpodbijanih sklepih napačno uporabljeno pravo, ker vsebujeta mnenje, da je pomoč nezdružljiva zaradi domnevnega neobstoja spodbujevalnega učinka.
3. Tretji tožbeni razlog, kršitev člena 265 PDEU
 - Tožeča stranka glede tega trdi, da to, da Komisija ni odgovorila na prošnjo tožeče stranke, naj se prvonavedena izreče o (zavezujoči ali nezavezujoči) pravni naravi „neformalnih sporočil“, in po potrebi na njeno prošnjo za ustrezno zaslihanje v navedenem postopku, pomeni kršitev pogodb, s katero ji je nastala škoda.

Tožba, vložena 28. novembra 2017 – Autostrada Wielkopolska /Komisija

(Zadeva T-778/17)

(2018/C 032/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Poljska) (zastopnika: O. Geiss in D. Tayar, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije z dne 25. avgusta 2017 v zadevi SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) o državni pomoči, ki jo je Poljska dodelila družbi Autostrada Wielkopolska S.A., razglasi za ničen; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev, s strani Komisije, pravic tožeče stranke do sodelovanja, zlasti pravice do izjave pred sprejetjem izpodbijanega sklepa;
 - Komisija tožeči stranki ni ustrezno omogočila, da poda mnenje o dokazih, ki jih je predložila država;
 - Komisija je tožeči stranki odvzela pravico do predložitve pripomb glede bistvenih dokumentov in ugotovitev, na podlagi katerih je Komisija sprejela izpodbijani sklep;
 - možnosti, da so te opustitve vplivale na izid te zadeve ni mogoče izključiti.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje, s tem da je za ugotovitev, ali so bili izpolnjeni elementi iz člena 107(1) PDEU, uporabila navedeno „napačno“ presojo, s čimer kršila člen 107(1) PDEU;
 - ugotovitev Komisije, da je šlo za prednost v smislu člena 107(1), temelji le na presoji „primerjave od točke do točke“;
 - Komisija je svojo presojo na podlagi merila zasebnega vlagatelja izvedla po tem, ko je že odločila, da je šlo za prednost v smislu člena 107(1) PDEU;
 - presoja „primerjave od točke do točke“ s strani Komisije je v pravnem pogledu nepravilna;
 - Komisija je storila očitne napake pri presoji, ko je izvajala presojo „primerjave od točke do točke“, zlasti s tem, da ni upoštevala pomembnega podatka, ki ga je imela v času sprejetja izpodbijanega sklepa na voljo;
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je očitno napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje, s tem da presoje zasebnega vlagatelja ni uporabila v skladu z zadevno sodno prakso in s tem, da ni zagotovila ustrezne obrazložitve, s čimer je kršila člen 107(1) TFEU;
 - Komisija ni uporabila presoje zasebnega vlagatelja kot del presoje v okviru člena 107(1) PDEU s čimer je kršila zadevno sodno prakso;
 - Komisija ni upoštevala pomembnega podatka, ki je bil na voljo v času sprejetja izpodbijanega sklepa, in ki ga običajno previden in skrben lastnik, ki je v zelo podobnem položaju kot država članica, ne bi *a priori* prezrl;
4. Četrty tožbeni razlog: ugotovitev Komisije v zvezi z nezdržljivostjo pomoči temelji na napačnih ugotovitvah in vsebuje notranja protislovja;
 - Komisija je napačno ugotovila dejstva s tem da je ugotovila, da so državna sredstva koristila le vlagateljem.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je očitno napačno ugotovila dejansko stanje ter napačno uporabila pravo pri izračunu zneska državne pomoči, ker ni izvedla lastne presoje in predložila ustrezne obrazložitve;
 - ugotovitve Komisije o prekomernem nadomestilu za obdobje med septembrom 2005 in oktobrom 2007 vsebujejo bistvene napake pri presoji;

— Komisija ni upoštevala pomembnega podatka, ki je bil na voljo v času izpodbijanega sklepa.

Tožba, vložena 4. decembra 2017 – Strabag Belgium/Parlament

(Zadeva T-784/17)

(2018/C 032/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgija) (zastopniki: M. Schoups, K. Lemmens in M. Lahbib, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— predlog za razglasitev ničnosti razglasi za dopusten in utemeljen;

posledično,

— ne upošteva (i) odločitve Evropskega parlamenta neznanega datuma o neizbiri ponudbe družbe Strabag Belgium glede naročila, katerega predmet je okvirna pogodba za splošna dela na stavbah Evropskega parlamenta (javni razpis št. 06/D20/2017/M036) v Bruslju, odločitve, ki je bila vročena z dopisom z dne 24. novembra 2017, ter (ii) odločitve Evropskega parlamenta neznanega datuma o dodelitvi naročila, katerega predmet je okvirna pogodba za splošna dela na stavbah Evropskega parlamenta v Bruslju (javni razpis št. 06/D20/2017/M036) petim drugim ponudnikom, ne pa družbi Strabag Belgium, in

— ugodi predlogu družbe Strabag Belgium za predložitev naslednjih dokumentov:

— dokumentov iz spisa v zvezi z javnim naročilom, v katerih so dokumentirani stiki med Parlamentom in ponudniki v skladu s členom 160(3) Delegirane Uredbe Komisije (EU) št. 2015/2462 z dne 30. oktobra 2015, o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije;

— odločbo neznanega datuma o dodelitvi naročila petim drugim ponudnikom in o neizbiri ponudbe družbe Strabag Belgium;

— poročilo o analizi ponudb;

— Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov postopka, vključno s stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba temelji na enem tožbenem razlogu in sicer kršitev:

(i) člena 110(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo (UE, Euratom) (EU, Euratom) 2015/1929 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. oktobra 2015 (UL 2015, L 286, str. 1), ki določa, da je Komisija pooblaščenca, da v skladu s členom 210 sprejme delegirane akte, kar zadeva podrobna pravila za dodeljevanje, vključno z gospodarsko najugodnejšo ponudbo;